

הולך בתם

אנכי נתן לפניכם היום

משהו ישן שנתנו לנו פעם, אלא בכל יום השם נותן לנו את הכוח מחדש, כמו מתנה חדשה שקבלנו היום בבקר ואנו שמחים ומתלהבים ממנה.

• **"ברכה וקללה"** - בכוח הזה אנו משתמשים ומנצלים, כדי לעשות את רצון השם ולקיים את המצוות שמביאות לנו ברכה, ולהזהר מהעברות שגורמות את ההפך מהברכה. כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה!

פרשת השבוע כתוב **"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"**.

"אנכי" זה השם בעצמו. כאשר השם בעצמו מתגלה אלינו ונותן לנו כוחות, אנחנו יכולים ללמד תורה ולקיים מצוות מתוך אמונה מחלטת בהשם, כמו משהו שאנו רואים אותו מולנו.

• **"נותן לפניכם היום"** - את הכוח לאמונה מחלטת בה, השם נותן לנו כמו אדם שנותן מתנה לחבר שלו, והכוח הזה נכנס בתוכנו, בפנימיות של כל יהודי. וזה לא

שבת פסח ומהרגל!

הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות

בגלל שעקר עסוקנו הוא בתורה אנו עלולים לחשב שלא כדאי להיות בחברת אנשים, או לפחות להיות רק בחברת לומדי תורה.

לכן מלמדים אותנו חכמינו זכרונם לברכה שעלינו לקבל כל אדם בסבר פנים יפות מתוך התחשבות מלאה ושמחה.

על פי פרקי אבות פרק א', משנה ט"ו, ובאורי הרב

**קצור
פלאותי**

ספור חסידי

רבי שמואל סלנט | כ"ט טבת תשס"ט

בית

הדין של רבי שמואל סלנט נכנסה אשה מדאגת, והציגה שאלה פשוטה: "החתולה נגעה בבשר, האם הוא כשר?" התלמידים הצעירים חיכו בסתר לשמע השאלה, אך הרב נהג אחרת – הוא פתח ספרים עבים, עין בעין רב, ולבסוף פסק כי הבשר כשר. לאחר שהאשה יצאה נרגשת, תמיהו התלמידים על המאמץ,

הרי התשובה היתה ברורה מהתחלה. הסביר להם הרב: "אם נזלזל בשאלתה, בפעם הבאה היא תתביש ולא תבוא לשאל. לאורך הדורות, כל שאלה המובאת לפני רבנים צריכה להתקבל ברצינות ובזהירות – בין אם מדובר בחתולה שנגעה בבשר, ובין אם מדובר בנושאים סבוכים ומרובים..."

”

החתולה

נאסרה

בבשר

האם הוא

כשר?

שאלות השבוע

1. מה היינו יכולים לחשב בגלל עסוקנו בתורה?
2. מה יהודי מבין כאשר הוא רואה את השמים?

את התשובות, בנוסף לכתבת בה אתם גרים, יש לשלוח בהודעה למספר **054-768-0565**, או לדוא"ל של העלון. בעזרת ה', פעם בחדש תתקיים הגרלה (בכל שבוע צוברים כרטיס נוסף) על **משחק קפסא**, בין הפותרים נכונה.

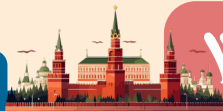
המנצח והמנצח ספסר ראשית גרוסברג

לאן הולך מי ששובר את היד?

לחנות יד שניה

בדיחת קרש

תקציר: רבי ישראל מרז'ין בקש להודיע על דבר מאסרו לרבי מאיר מפּרְמִישְׁלָן. כֹּאֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לוֹ אֶת זֹאת הוּא הֵחֵל בְּאֵבֶל: לֹא אָכַל בָּשָׂר, לֹא שָׁתָה יַיִן וַיָּשֵׁב עַל כֶּסֶּא נְמוֹךְ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הִגִּיעַ לִפְרִמִּישְׁלָן לִשְׁבֹּת, בְּדֶרֶךְ לֹא שְׁגֵרִיתִית, יְהוּדִי מַעֲנִין בָּשָׂם נֶתָן שְׁמֵעוֹן.

נֶתָן שְׁמֵעוֹן הִגִּיעַ מְעִיר סְמוּכָה וּלְמִרְאִית עֵין עֶסֶק נֶתָן שְׁמֵעוֹן בְּעֶגְלוֹנוֹת – הִסְעֵת נוֹסְעִים וְסָחוֹרוֹת בְּעֶגְלָה וְסוֹסִים – אֶךְ לְמַעֲשֶׂה, עֵיקָר עֲסוּקוֹ הָיָה בְּהִבְרַחַת סָחוֹרוֹת.

הַמְּשָׁלָה הָרוֹסִית, כְּדֶרֶךְן שֶׁל מְדִינוֹת רְבוֹת, אֶסְרָה עַל הַחֲזָקָה, מְכִירָה אוֹ הַעֲבָרָה שֶׁל סָחוֹרוֹת מְסִימוֹת מֵעֵבֶר לְגָבּוּל. כִּידוּעַ, כְּכֹל שְׁמוּצָר הוֹפֵךְ לְאֶסּוּר עַל פִּי חֹק, כִּי עוֹלָה הַבְּקוּשׁ שָׁלוֹ – וְאֲנָשִׁים מוֹכְנִים לְשִׁלְם עֲלֵיו הִרְבָּה כֶּסֶף – מִי שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְקַחַת אֶת הַסָּכָן

וְלַעֲסֵק בְּהִבְרַחָה מֵעֵבֶר לְגָבּוּלוֹת, יָכוֹל הָיָה לְגַבֹּת מְחִירִים גְּבוּהִים וּלְהִתְעַשֵּׂר בְּמַהֲרָתוֹ.

הַמְּבִרְיָחִים פָּתְחוּ דְרָכִים וַיִּצְרְתִּיזוּ וּמִתְחַכְּמוֹת כְּדִי לַחֲצוֹת אֶת הַגָּבּוּלוֹת: לְמִשָּׁל, חֲבוּיּוֹת בְּעֵלוֹת תַּחֲמִית כְּפוּלָה, הַסְתַּרְתַּת הַסָּחוֹרָה הָאֶסְרָה תַּחַת מְטָעַן חֹקִי, הַצָּגַת מִצָּג שׁוֹא וְכַמוֹכֵן – פְּזוֹר תְּשֻׁלוּמֵי שַׁחַד נְדִיבִים לְפִקְיֵי הַמֶּכֶס.

בְּזָכוֹת עֶסְקָיו שֶׁל נֶתָן שְׁמֵעוֹן הוּא הָיָה נֶחֱשֵׁב לַיהוּדִי עָשִׂיר וּבִעַל הַשְּׁפָעָה, אֶךְ מִנְּגֵד, רַבִּים הֶעֱדִיפוּ קֶצֶת לְשִׁמּוֹר מֶרְחָק מִמֶּנּוּ, שֶׁמָּא יַעֲנִשׁוּ יַחַד עִמּוֹ עַל יָדֵי הַשְּׁלִטוֹנוֹת...

הַמְּשָׁלָה
יָכוֹל
אִי"ה

מִסְפָּרִים נֶאֱמָרִים

611

כֹּאֲשֶׁר לּוֹמְדִים תּוֹרָה, יֵשׁ לְשִׁים לֵב שְׁלוּמְדִים מִתּוֹךְ אֲהַבַת הַתּוֹרָה וְלֹא מִתּוֹךְ אֲהַבַת עַצְמָנוּ אוֹ נְשִׂאִיפָה לְכָבוֹד. עַל הַלּוֹמֵד לְזַכֵּר שֶׁהַתּוֹרָה

"**יִקְרָה הָיָה מִפְּנִינִים**", הִיא וְלֹא הוּא...
בְּגִימָטְרִיא: "**יִקְרָה הָיָה מִפְּנִינִים**"
שׁוֹה בְּדִיּוֹק "תּוֹרָה!"

עַל פִּי שְׁעוּרִים בִּפְרָק בַּעֲבוּדַת ה'"

ה' אלוהה צדיקים הרב הנזיר

רבי דוד הכהן

תאריך לדה: אלול תרמ"ז.

תאריך פטירה: כ"ח אב תשל"ב.

קורות חיו: רבי דוד הכהן, הרב הנזיר, מקבל והוגה דעות מְכָר.

הוא היה מראשי תלמידי הרא"ה קוק ומעורכי כתביו.

בצעירותו שקד בישיבות ראדין וסלובודקה, ולאחר מכן השתלם בפילוסופיה באירופה. כאשר נפגש עם הרב קוק התחולל בו מפנה עמק והוא עלה לארץ ולימים כהן כר"מ בישיבת "מרכז הרב".

הוא נודע במנהגי הפרישות והנזירות שקבל על עצמו, ובחבורו המרכזי "קול הנבואה".

תמונה של הרב הנזיר

כאשר

יהודי מסתכל על העולם הוא לעולם לא מסתכל

כמו גוי.

כאשר גוי מסתכל על השמים הוא רואה כוכבים וחקי טבע יבשים.

לעמית זאת, כאשר יהודי מסתכל על השמים ורואה את הסדר המפלא של צבא השמים, הוא שומע את דבר השם שנצב בשמים והוא מבין

שכמו שצבא השמים הם צבא מסדר לפי חקים כך גם יהודי הוא חלק מאותו הצבא של הקדוש ברוך הוא, וממילא הוא מקבל עליו על מלכות שמים באהבה. בכלל בכל פעם שיהודי מסתכל על כל דבר ודבר בעולם הוא צריך להרגיש את הפנימיות ולא להסתכל על החיצוניות. הפנימיות הכי פנימית של הכל זה רצון ה' שבכל דבר.

על פי 'קול הנבואה' מאמר ב', סעיף ט'